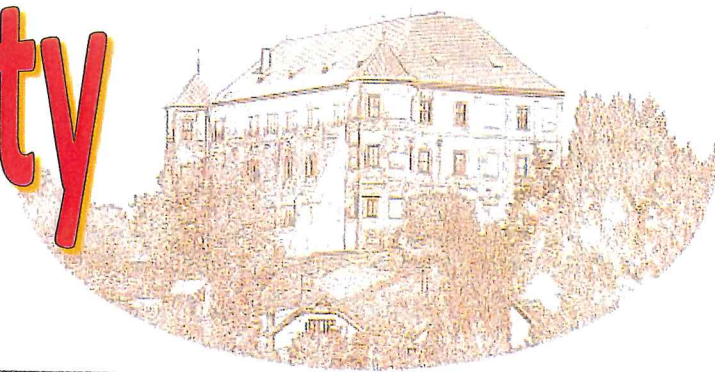

Vinařické listy

Č. 3. červen 2020

EDITORIAL

Vážení spoluobčané.

Právě se nacházíme v jindy pro mne nejkrásnějším období roku. Jako rybář a houbař tyto jarní měsíce miluji. Není tomu jinak ani letos, jen je to bohužel jiné. I mne, přírodu milujícího člověka, zasáhla omezení, která jsou ohledně COVID-19. Nebudu zde vypisovat jaká, ale každý z nás jistě nějaké to omezení pocítil i u své osoby. Teď se nacházíme v období takzvaného rozvolňování opatření a doufejme, že léto již bude bez omezení a my si ho užijeme tak, jak jsme zvyklí. Bohužel, kdo není asi spokojený, je vláda, která rozdávala a dále rozdává peníze plnými hrstmi, ale bohužel nemá kde brát a tak se rozhodla a vzala peníze obcím a městům. U nás zatím ještě nevím přesnou sumu (něco mezi

500 000 - 750 000 Kč) ročně, a to je pro naši obec veliký zásah do rozpočtu a do investic, které chtěla obec realizovat. Co mohu říci, tak naše obec je finančně dobře zajištěna, proto nás tento úbytek peněz nijak existenčně neohrožuje, jen mne velice mrzí, že nebudeme moci udělat věci, které jsme chtěli a budeme je přesouvat na další roky. Stále však pro nás zůstává prioritou chodník ke školce a také obnova cest s výsadbou nových stromů v krajině. Po dopisu, který jsem v reakci na vzniklou situaci zaslal paní ministryni, jsem dostal odpověď - doporučení, že máme finanční propad kompenzovat zdražením odvozu TKO a hlavně zvýšit koeficient daně ze současných dvou, třeba až na maximální pětku. Touto cestou zatím jít nechci, nikdy jsem nebyl zastáncem zvyšování daní. Jiná je však situace u TKO, kdy se zvýšení cen nevyhneme. Navíc o ceně TKO v rámci zastupitelstva i veřejných schůzích mluvíme dlouho a nyní již budeme muset reagovat.

Z minulého čísla jsem vám dlužen jména žen, které mi velice pomáhaly a stále ještě pomáhají, jak se šitím roušek, tak s pomocí jako takovou. Nemám sice svolení od všech, ale snad mi nevynadají a za veřejné poděkování budou rády. Jsou to tyto dobrovolnice: Vladimíra Bečvářová, Jindřiška Pospíšilová, Iva Čubanová, Lenka Pastorková, Kateřina Dlouhá, Petra Liňková, Ivana Zahrádková, Alena Korejzová, Adéla Paulík Lichková.

Všem těmto ženám patří naše Děkuji, za šití roušek a za pomoc, kterou pro nás dělaly a dělají. Jsem velice rád, že Vás tu máme a až se to trochu uklidní, vymyslím, jak Vám tu Vaši pomoc aspoň trochu vrátit.

Jsem rád, že jsme to všichni přežili ve zdraví, a že zde můžeme být a dále se setkávat a těšit se na to, co pro nás ten náš život zase připraví.

S pozdravem Váš starosta obce Jiří Kohout.

INFO OBCE

- Zastupitelstvo obce se sešlo dne 25. 5. 2020, aby projednalo:
 - Schválení několika smluv o smlouvách budoucích o zřízení věcných břemen.
 - Způsob využití finančních prostředků z dostupných dotačních titulů. Bylo domluveno jejich využití na nové veřejné osvětlení v ulici Na Pruhonku a na rekonstrukci autobusové zastávky U Kovárny.
 - Nadále byly diskutovány možnosti a způsoby obnovení starých polních cest.
 - Dne 20. 6. 2020 schválilo zastupitelstvo povolení k posunutí doby nočního klidu na obecní louce.
 - Spousta občanů vyhazuje svůj bioodpad (trávu, větve apod.) za plot. **Na likvidaci bioodpadu je stále možné využívat přistavené kontejnery, jsou vám k dispozici na svých místech.** Není potřeba dělat nepořádek (byť nemusí být ve křoví na první pohled být vidět) na sousedních pozemcích!
 - Žádáme občany, aby na veřejných prostranstvích, které mohou plně využívat k trávení svého času, udržovali pořádek a případný odpad po sobě uklidili. Po obci je dostatek odpadkových košů. Děkujeme.
 - Žárovka je po vypuštění připravena na letní sezonu. Pouze upozorňujeme, že koupání je na vlastní nebezpečí, děti musí být pod dohledem rodičů!
 - Po uvolnění nařízení vlády ČR a dokončení stavební úpravy výčepu, byla 27. 6. 2020 hospoda otevřena!
- ! V sobotu 6. 6. 2020 proběhne sběr železa. Kontejner bude přistaven v dolní části obce u Žárovky. Občané, kteří potřebují železo také odvézt, kontaktujte starostu.**

TÁBOR

Vážení,

vzhledem k aktuální pandemické situaci a souvisejícím restriktivním opatřením bychom Vám chtěli s politováním oznámit, že 28. ročník dětského tábora Vinařice v letošním roce neuskutečníme. Děkujeme za Vaši dosavadní přízeň a budeme se samozřejmě velice těšit na spolupráci v následujících letech.

Děkujeme i za pochopení a přejeme Vám pevné zdraví.

Za SDH Vinařice, vedoucí tábora Milan Hruška

CO SE DĚLO V DUBNU A V KVĚTNU

VELIKONOCE

Už to vypadalo, že Velikonoce jako svátky, které doprovází nejen v naší vsi spousta tradic, budou vlivem epidemiologické situace, která zapovídala společenské setkávání, letos zcela zrušeny. Vyhánění zimy řehtáním flašiny a řehťáčkami po vsi nebylo úplně

možné, tak si děti zařehaly alespoň před svým domem. V sobotu pak sborově každý sám, ale všichni, v jeden čas zazpívaly i koledu a nepřišly tak ani o vyřetanou sladkou koledu. SDH Vinařice se postaralo, aby všichni řehťáci svou odměnu dostali. Letošní rok měl být rokem slavnostním, kdy pod hlavičkou SDH Vinařice chodí řehťat dospělí již třicet let. Bohužel situace obejít nijak nešla a na jubilejní třicátý ročník si budeme muset počkat na příští rok. Přestože se řehťat chodit nesmělo, alespoň symbolicky projížděli celou obec dva vyzdobení řehťáci s trakařem na skútru. Snad vás tím pobavili a potěšili, protože se mnoho z Vás ozvalo, že by chtělo přispět jako každý rok na činnost hasičů pro děti. Na základě toho, pak oba starostové (obce a hasičů) navštívili ty, kdo chtěli přispět, až se v kasičce nastřádalo neuvěřitelných 30.410 Kč. Mockrát všem za příspěvek děkujeme.

ČARODĚJNICE A MÁJKA

Poslední dubnový večer vzplály ohně maximálně na soukromých zahradách. Veřejné čarodějnice stále ještě nebyly povoleny, proto jsme se nemohli jako každý rok sejít u hospůdky a opéci si buřtu. Májka ale postavena byla. Břízku několik členů SDH ozdobilo a vztyčilo, aby krásila na návsi konec jara.

DEN MATEK

Ani epidemiologická situace, která se však již začala pomalu rozvolňovat, nezabránila tomu, aby SDH Vinařice obdarovalo jako každý rok v rámci svátku dne matek všechny ženy-maminky květinou.

VYPOUŠTĚNÍ ŽÁROVKY

V rámci přípravy na letní sezónu v obci byla také vyčištěna naše požární nádrž „Žárovka“. Vše proběhlo v pořádku a bez komplikací, za početné účasti členů SDH Vinařice.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ JUBILEUM v dubnu a květnu oslavili:

Svárovská Věra - 95 let

Pospíšilová Dagmar - 90 let

Uhlíř Jaroslav - 92 let

Verflová Marie - 85 let

Suchá Věra - 95 let

Radek Jan - 70 let

Všem oslavencům přejeme pevné zdraví a mnoho štěstí.

Úmrtí:

Ladislav Buček

Z HISTORIE OBCE – POKRAČOVÁNÍ PŘEPISU KRONIKY

ROZVOJ ZEMĚDĚLSTVÍ

Kdo by mohl bezpečně sdělit, kdy a jakým způsobem vyvíjelo se pěstování kulturních zemědělských plodin. Jistě asi úroveň agrikultury vyla podmíněna hlavně přirozenými vlastnostmi pozemků. Lze soudit, že pozemky v severní části katastru obce byly polnohospodářsky dříve obdělávány, kdežto spodní část katastru s těžko propustnými pozemky byla zamokřena a s častými močály, na nichž často jen kyselá tráva rostla. Jen ojedinělé rybníky znamenaly určitou racionalizaci. Po jednom rybníku jsou ještě patrné stopy. Je to bývalá hráz, táhnoucí se okruhem, těsně na severní hranici ohrady dnešního skladiště drážního materiálu. Ještě v 17. století to byl – snad právě on – rybník Svárovský, kapří, který v běžném platu /snad Adamovi z Valdštejna/ 30kop ročně vynášel. Později objevuje se zde už louka; pozemku říká se už „v louce“. Podobně zachovaly se názvy luk v ostatních svárovách zdejšího katastru, např. sousední louka „ve vrbách, louka „široká“, Valdšteinka a jiné. Archiv dobrovický poznamenává, že r. 1788 převáděny byly pastviny ve Svárovách na pole. Tím agrotechnika v našich černavách postoupila o další krok.

V 19. století byl už velmi chápán význam meliorací ať už v podobě velkých odvodňovacích příkopů nebo drenáží. Na přelomu 19. a 20. století dochází právě zde k velké akci. Veškeré pozemky jsou meliorovány hlubokými příkopy, jimiž je přebytečná půdní voda sváděna do potoka Doubravky u nádraží dobrovického. V r. 1928 ujednáno odvodnění všech obecních pozemků v dolní části katastru. Úhradu provede obec z vlastních prostředků a pachtýři těchto pozemků splatí potřebný obnos v pachtovním období 18 let. O výpůjčku 30.000,- Kč požádána okresní hospodářská záložna v Mladé Boleslavi. Potřebný obnos byl však v příštích letech zvýšen výpůjčkou na 35.000,- Kč. Všim tímto opatřením otvírána cesta pro pěstování kulturních plodin, z nichž po obilí uplatňuje se postupně velkou měrou cukrovka, pro jejíž zpracování byl vybudován v r. 1831 na tehdejší dobu rozsáhlý a moderní, Thurn-Taxisový cukrovar v Dobrovici.

ZELINÁŘSTVÍ

Za průkopníka pěstování zeleniny ve větším rozsahu v okolí Dobrovice možno snad počítat pokrokového rolníka Václava Misíka z Luštěnic, který jako první počal se věnovat kolem r. 1877 tomuto odvětví zemědělské výroby, hlavně pěstování okurek salátovic. Do té doby není v našem okolí známo, zda by toto odvětví bylo provozováno, přestože pěstování okurek bylo známo například na jižní Moravě už ve Středověku. Do té doby a ještě dlouho po ní, jezdili po obcích podomní obchodníci – „cibuláři“ – kteří nabízeli některé druhy zeleniny, hlavně ale cibuli, vypěstovanou v okolí Všetat. Tím se stalo, že jeden z nich, který přenocoval u Misíků, sdělil hospodáři způsob, jak se u nich zelenina, hlavně ale okurky pěstují. Od těch dob se začaly u Misíků pěstovat salátovnice. Jeho dcera Marie se svým mužem Josefem Jonášem v Nepřevázce č. 4 a ještě s příbuzným jejich Misíkem tamtéž následovali kolem 1885 jeho příkladu.

Rentabilita této plodiny, cibule a česneku upozornila brzo na sebe i rolníky z Libichova a Němčic, později i ze Sýčiny pro něž znamenala značné zvýšení finančních příjmů a hospodářský vzestup. Až do dob počátků pěstování okurek neznali lidé v okolí ani způsob jejich přípravy ke konzumaci. Na doporučení zdejšího rolníka

Antonína Zíty z č. p. 57, začali asi v tomto období /1885/ v naší obci věnovat se tomuto odvětví, hlavně ale pěstování zelí, na pozemcích dole u kříže, rolníci Josef Činovský z č. 8 a Václav Grus z č. 4. Později zabývalo se pěstováním různých druhů zeleniny, hlavně ale okurek nakládaček víc zdejších zemědělců.

Odbyt těchto produktů nebýval nijak regulován. Hodně se vozilo potahy po obcích, kde se zelenina nepěstovala. Tam se prodávala po návších. Větší odbyt byl na týdenních trzích v úterý a v pátek, v Mladé Boleslavi, kam se sjížděli obchodníci a překupníci z okolí. Nehledě na vlastní oběti, jezdilo se zpočátku též koňskými potahy až do Prahy. Tam byl odbyt jistější a cenově výhodnější. Teprve v době první republiky Čs. Zřízena byla sběrna ovoce a zeleniny v Dobrovici, čímž nastal regulovaný a jistý odbyt. To už zelinařilo více zemědělců v naší obci, kteří se věnovali hlavně okurkám nakladačkám, neboť byly žádanější a výnosnější. V době kdy tato zповěď kronikářovy matky je psána /1966/ a pravdivost potvrzena též jinými svědky, provozuje se na Vinařicích už 17 roků kolektivní hospodaření a nyní ve sloučeném Jednotném zemědělském družstvu s Chloumkem a Sýčinou, pěstují se pouze nakládačky na výměře 3 až 5 ha.

(str. 52 – 54)

OSOBNOST OBCE ANEB ŽIJÍ MEZI NÁMI

Po pěkně vedeném rozhovoru s panem Hlaváčem v minulých Vinařických listech nastartovala svou žurnalistickou dráhu Maruška Sobotková. Pokračuje nyní rozhovorem s babičkou Růženou Sobotkovou.

Pojďte se o této někdejší první dámě (manželce starosty) naší obce dozvědět něco více.

MEDAILONEK

Růžena Sobotková

Rozená Hložková

- Narodena v roce 1944 ve znamení Štíra
- Vdaná, 2 děti, 3 vnučky, 1 pravnučka
- *Koníčky*: zahrádkaření, hlídání vnoučat
- *Oblíbené jídlo*: Svíčková, řízek, má ráda sladké
- *Co by nesnědla*: Mořské plody

Pověz nám něco o sobě? Co jsi studovala?

Narodila jsem se tady na Vinařicích. Chodila jsem na základní školu do Dobrovice. Na střední školu jsem nešla. Po škole jsem pomáhala sestře s hlídáním, dokud jsem v 18 nenastoupila do práce. V roce 1967 jsem se vdala. O rok později se mi narodila dcera Růžena a o pět let později syn Petr. V současné době mám tři vnučky a jednu pravnučku.

Kde jsi pracovala?

V roce 1962 jsem nastoupila do Kovovýroby, kde jsem pracovala pět let. Potom jsem odešla na mateřskou dovolenou, která ale nebyla tak dlouhá, jako je teď. V roce 1971 jsem začala pracovat pro místní JZD. Tam jsem pracovala 26 let, až do roku 1997. V tom roce totiž JZD skončilo. Nakonec jsem ještě dva roky pracovala v obchodním domě Chlum v Dobrovici. Pak jsem odešla do důchodu.

Jaké jsou tvoje koníčky?

Jako mladá jsem ráda zpívala a chodila jsem do Sokola s mojí kamarádkou. Taky mě baví vaření a pečení, ale v poslední době už ne tolik jako dřív. Teď peče hlavně moje dcera. A v současné době mě nejvíce baví zahrádkaření.

Vzpomeneš si, jak vypadaly Vinařice, když si byla malá? Co všechno se tu změnilo? Co se ti tu líbí?

Vinařice se opravdu hodně změnily od doby, co jsem byla malá. Troufám si říct, že k lepšímu. Na moc si toho nevzpomínám, ale vím, že hospoda se salónek tady dříve nebyly. Na tom místě býval park i s pomníkem, který teď stojí na návsi. V tom parku jsme s ostatními dětmi hrály vybíjenou a taky se tam stavěla májka. Taky si pamatuji, že dříve jsme bobovali z návsi až do Vrbiček, což by teď už asi nešlo, protože je mnohem větší provoz. Jsem moc ráda, že bydlím tady a ne jinde.

Co ti dělá radost?

Mám radost z toho, jak Vinařice vzkvétají a jak se o naši vesnici lidé starají. Samozřejmě mám taky radost, že mám hodně děti, snachu, vnoučata a že jsou všichni zdraví.

Máš nějaké přání, co by sis ještě chtěla splnit?

Já si jen přeji, abychom se měli rádi, aby byla moje rodina šťastná a možná, abych se dožila svatby mých vnuček.

Co bys vzkázala našim čtenářům?

Aby se všichni měli rádi, nezáviděli si, aby si tady na vesnici všichni pomáhali, jako tomu bylo doposud. Taky bych chtěla poděkovat vedení naší obce a všem, kteří pomáhají naší obci velebit.

Marie Sobotková

Kontakty VL Editorial - Jiří Kohout, : Text a editace- Kamila Slaná, Společenská kronika - Vladimíra Bečvářová; Rozhovor – Marie Sobotková; Gramatická kontrola - Mgr. Alena Verřlová;

www.obecvinarice.cz; obecvinarice@obecvinarice, Obec Vinařice 65, Dobrovice 294 41; tel: 326386693